

morejo držati, ker po njihovem Slovencev več ni!

Priprave za 5. maj. Ker bo kmalu prišel 5. maj, obletnica slavnih jugoslovanskih volitev, se je treba na to temeljito pripraviti. Predlagam, da se povsod vršijo zopet volitve in sicer naj gredo zopet volit vsi tisti, ki so lani šli. Tako bi videli ob tej priliki zopet naše rajne, kako vršijo svojo politično dolžnost, videli bi mnoge, da so na volišču, dasi niso šli volit, videli bi zopet tiste znamenite ljudi, ki so znali

sporočiti pravi volilni izid, videli bi zopet vse one podatke, ki smo jih debelo gledali v raznih objavah. Mi hočemo obhajati 5. maj! Na dan z volilnimi akti!

Brez velike noči. Nekateri zaslepljeni Slovenci ne obhajajo z nami Velike noči. V vstajenje Kristusa ne verujejo, v vstajenje JNS in njihovih protikatoliško osmerjenih voditeljev pa ne upajo več.

Mesar zastopnik kmetov. To je vedno bilo, da je mesar zastopal kmeta pri živini takoj tam, kjer se začne zaslužek. Tako je tudi razumljivo, da je lahko Pucelj zastopnik kmetov, če tudi je glasoval proti predloženemu zakonu o kmetijskih zbornicah, ki bi morda določile, da bi kmeta zastopal kmet.

Konkurenca. Nekdo mi piše, da je začel Jan. Pucelj uganjati proti meni v »Jutru« umazano konkurenco. Ugovarjam: to ni res. Jaz nisem še nikdar rešetaril mriča, pa bom tudi v bodoče pustil isto pri miru. Ta posel si je pridržal g. Pucelj.

Poslednje vesti.

Novice iz drugih držav.

Nenadna smrt predsednika grške vlade. Predsednika grške vlade Demerdzisa je smrtno zadela kap dne 13. aprila.

Nj. Vis. kneginja Olga, ki je te dni dala življenje tretjemu otroku — hčerki.

Martinez Barrio, začasni predsednik republike Španije.

Novi angleški generalštabni načelnik je postal sir Cyril Deverell.

Parada fašistične mladinske organizacije »Ballila« ob desetletnici obstoja pred Mussolinijem.

Nemška zrakoplova »Hindenburg« in »Grof Zeppelin« nad grobnico maršala Hindenburga v Tannenbergu na Pruskem.

Bolezni jeter in žolča.

Jetra imenujemo veliko žlezo, ki leži na desni strani človeškega drobovja. Jetra proizvajajo žolč, to je zelenkasto-rumeno, grenko tekočino, ki se nabira v žolčnem mehurju; od tu se izliva v tenko črevo in je za prebavo največje važnosti. Radi tega pride vsled obolenja jeter, kakor tudi vsled zastoja delovanja jeter ali zamašenja jeter, bolezni žolča, žolčnih kamnov (ki povzročajo hude bolečine) vedno do težkih prebavnih motenj, zaprtja, splošne telesne slabosti, lenivosti črevesja, oslabiljenja, a dostikrat tudi do zlatence, rumene kože, bljuvanja in pomanjkanja apetita.

Dnevno enkrat je piti Planinka čaj, ki vsled vsebujočega natrija pospešuje tvorjenje zdravih žolčnih sokov, vzdržuje kri lahko tekočo in hrani rdeča krvna telesa. V glavnem se je treba hraniti z zelenjavo in sadjem, pije naj se posneto mleko, ogibati pa se je vseh težkih jedil, kakor mesa, jajc, maščobe in pa ostrih začimb ter alkohola.

Gospod, 35 let star, je več mesecev болоval na težki koliki žolčnih kamnov, bil je zelo slabo in suh. Vsled štiritedenskega zdravljenja s Planinka čajem, kakor tudi hranjenja s pinjenim mlekom in rastlinsko hrano so prenehale bolečine, dobil je zdravo prebavo in se je tudi telesno zelo okreplil.

471

Reg. br. 529/36.

Domače novice.

Huda nesreča novega gasilskega avtomobila. Gasilska četa v Kamnici pri Mariboru je preizkušala 13. aprila predpoldne nov avtomobil v smeri proti Selnici. Na povratku je pri gostilni Golob vsled ovinka in hude brzine vrglo vozilo v obcestni kamen. Popokale so tri pnevmatike, avtomobil se je prevrnil in pokopal pod seboj osem gasilcev, od katerih so prepešali štiri v mariborsko bolnico. Avto je močno poškodovan.

S hlevom vred zgorela. Pri posestniku Skeroutu na Zgornji Polskavi je uničil ogenj hišo ter gospodarsko poslopje. Na pogorišču so našli zogleleno truplo gospodinje.

Smrtna nesreča v planinah. Na Kredarici pod Triglavom je smrtno ponesrečil 23letni pasarski pomočnik Stane Dolfiar iz Ljubljane.

Pod vlak. Na veliko soboto se je vrgla pod vlak, ki vozi iz Ljubljane proti Vrhniku, 19letna tovarniška delavka Marija Gregorič iz Viča. Vlak je obupano deklino grozno razmesaril.

SHODI MINISTRA DR. KREKA

v ptujskem okraju na Belo nedeljo dne 19. aprila:

V jutro ob pol 8. uri: Sv. Vid pri Ptuj (Društveni dom).

Predpoldne ob pol 11. uri: Sv. Marjeta niže Ptuja (Slomšekov dom).

Popoldne ob pol 3. uri: Središče ob Dravi (Društveni dom). Pridite!

Prireditve.

Rače. Dne 26. t. m. priredi podružnica SVD v Račah na šolskem odru ob treh popoldne Petančičevo žaloigro »Guzaj«. Ker je čisti dobiček namenjen za podvig sadjarstva in podružnice same, prosimo prijatelje sadjarstva k obilni udeležbi!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Na belo nedeljo dne 19. aprila vprizorijo tomaževski cerkveni pevci romantično spevoigro »Darinka« v treh dejanjih. Na sporedu je tudi enodejanka »Botra Nerga«, kupleti, razni šalji pripravi in petje.

Kapela pri Radencih. Ker se je morala proslava materinskega dne, ki jo je nameraval prirediti »Pomladnik rdečega križa« kapelske šole dne 25. marca t. l., vsled nepredvidenih ovir preložiti, se oménjena proslava vrši na belo nedeljo dne 19. t. m., ob petih popoldne v zdraviliški restavraciji pri g. Maršiku v Radencih. Proslava bo prav zanimiva in gnljiva.

MALA OZNANILA**SLUŽBE:**

Iščem majerja, prednost imajo z večimi delavnimi močmi. Ponudbe na: Liewald Klemen, Sv. Anton v Slov. goricah. 505

POSESTVA:

Prodam posestvo 9 oralov. Vzamejo se tudi hranilne knjige za nekaj, drugo po dogovoru. Naslov v upravi lista. 515

RAZNO:

Kalano, žagano in okroglo kolje za vinograd in sadna drevesa prodaja Gnilšek v Mariboru, Razlagova ulica 25. 520

Pohištvo, moške in ženske obleke, hlače, srajce, nogavice in drugo se najceneje kupi v Starinarji Julija Novak, Maribor, Krčevina, Aleksandrova cesta 6. 519

Pri Starinarju v Mariboru, Glavni trg 18 in na Koroški cesti 3 dobite najceneje ostanke svile, delena, belega, rujavega in plavega platna, cajga in volne za moške in ženske obleke, predpasniki, srajce, čevlje, nogavice vse velikosti, velika izbira eksforda in športinga za srajce, blago za blazine, pernice in madrace.

Zamenjam eno polkromatično trivrstno harmoniko b, es, as za kolo, vrednost 500 Din. Michael Veit, Brezovec 87, pošta Sv. Barbara v Halozah. 492

Semenski krompir original »Jubel« se oddaja tudi na drobno. And. Suppanz, Maribor, Aškerčeva 3. 516

Ne obupajte v tej denarni krizi, saj dobite v novi starinarji v Slov. Bistrici, Ljubljanska cesta 96, obleke, obuvala in vse potrebščine po najnižji ceni. 000

Linolej Din 38.—, voščeno platno Din 28.— in umetno usnje Din 52.— v veliki izbiri dobite pri Franju Novak, Maribor, Vetrinjska 7, in Koroška 8. 469

Modra galica. Vinogradnike obveščamo, da se prijaviti za modro galico pri Kmetijski družbi, Meljska cesta 12, telefon 2083. 506

Zastavne liste, zlato in srebro, kupuje Grajski urar Ignac Jan, Maribor. 466

Vsakovrstno zlato kupuje po najvišjih cenah Ackermannov naslednik A. Kindl v Ptuj. 264

Kolesa in dele kakor tudi gume kupite najceneje pri Jugu d. z o. z. Maribor, nasproti Narodnemu domu. 410

Širite „Slov. gospodarja“!

Vabilo na redni občni zbor Hranilnice in posojilnice pri D. M. na Jez. v Prevaljah, ki se bo vršil v nedeljo dne 26. aprila 1936, ob treh popoldne v Farni vasi št. 15 s sledečim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora. 2. Čitanje revizijskega poročila. 3. Poročilo načelnika in rač. pregledovalca. 4. Odobritev rač. zaključka za leto 1935. 5. Volitev načelnika in rač. pregledovalca. 6. Slučajnosti. — Opomba: Ako bi ob določenem času ne bilo navzočih zadostno število združnikov, se bo vršil pol ure pozneje občni zbor na istem mestu in z istim sporedom, ki je v smislu pravil sklepčen brez ozira na število navzočih članov. — Načelnstvo. 611

Petančič Davorin:

Svele gore.

Povest.

Snubei so odšli na hitro, kakor ni bila navada. Tončka je postala na pragu in zrla za njimi. Iz naglice, s katero so odšli, je dognala, da se niso naredili. Ko so se postave zamaknile za hlev, je planila v neutolažljiv plač.

»He, kaj boš bečala, saj ni prišel po tebe. Z denarjem bi se rad sešel, ki ga pa ti nimaš.«

Miha je zdaj vrgel ženitev na stran. Na Tončko je še mislil včasih, pa misel, da je revna, mu je ogrdila njeno podobo.

»Saj dekde samo bi bilo, pa če ni denarja zraven, ne velja nič,« je sklenil zadevo in jo skušal pozabiti. Janez ga je podregnil:

»Tončka te pozdravlja.«

Obregnil se je nad njim Miha:

»Kaj boš pihal! Z beračico se ne bom ženil, pa tudi noben berač se ne bo pri nas. Saj nismo neumni.« Janez je dobro občutil, da meri nanj. Izginil je in ga več časa ni bilo na Gore. Tudi Lah se ni prikazal, odkar je Mara odšla. Nihče ni vedel za njegova pota.

Črni načrti...

Jesen se je tisto leto dolgo držala. Še po Vseh svetih so pasli po gmajnah in rebrih. Tudi Gorski so gonili živino na pašo, ker je Miha štedil z mrvo. Reber nad Dobravo je živo zelenela kakor trate v mladi, ker je bilo dovolj moče in sonca.

Lenčka je pasla v popoldnevu. Sonce je lizalo podnožje Orlice in risalo za sabo dolge, črne sence. Lenčka je ležala v travi in se trudila, da bi šivala. A ni ji šlo. Misli so ji uhajale v dobrovo in na stezo čez goro. Onega večera ni mogla pozabiti. Napolnil jo je z grozo in s studom do Janeza, ubijavca. Z dnevi in novimi dogodki pa je izginjala iz duše groza in polasčalo se je je hrepenenje. Bala se je, a vendar želela, da bi se ji Janez zopet približal.

Krave so mulile travo vedno na enem mestu, le junec ji je nagajal. Zaletel se je z rebri k potoku in čez in se ril v kopino ostrozobo in zaraslo srahotinje. Lenčka je letela za njim, da bi ga obrnila, pa jo je prešinil strah, ko je stopila preko Dramlje. Strašna tema je zijala iz goste smrečine.

»Tam je očeta ubilo.« Zagomazelo ji je po vsem životu kakor mravljinici. Tedaj je še nekaj zavekalo komaj slišno in nerazločno. Potem je dobro čula Rolfov bevs in lajež. Skočila je v naglih skokih čez vodo in se pognala navkreber.

»Janez gre.«

Čakala je, pa se ni od nikoder prikazal. Lajanje se je oddaljevalo in končno utihnilo. Z bolečimi občutki se je spustila v travo in se mučila.

Ko je prišel večer, je začelo rahlo dežiti. Pognala je živino navkreber in se opiraje na palico napotila za njo.

»Ne bom več pasla na rebri,« se je odločila.

Oprezala je v strahu na vse strani.

»Česa se tako bojim? Saj ni nič!« se je prepričevala.

Pri Osojnikovem križu se ji je le zdelo, da se je temna postava zamaknila za znamenje. Odsopla se je, ker ji je v prsih burno bilo.

»Nekdo je.« Opotekla se je za živino in nehotela začela moliti, ko ji je tuja roka padla na ramo.

»Lenčka!«

Kriknila je in osvenela. Zdelo se ji je, da so ji odpovedale noge in da pada, a uho je dobro spoznalo Janezov glas.

»Tako-le je stopil pred očeta tisto noč!« jo je zbudilo v možganih.

Tudi Janez je trepetal: težko se je bil odločil za ta sestanek z njo.

»Samo to ti povem: nisem ga jaz ubil.« Spustil jo je in zdrknil v temo, ki je napolnjevala preseko med Špičkom in Gorami.

12

Njegova igra je bila dobljena, čeprav se tega sam ni zavedal. V Lenčki se je razživljal ta večer in njegova izpoved v dolga premišljevanja. In zave-rovala je zopet z vso dušo: Nedolžen je, Rolf se potepa po dobri za divjačino sam.

Janez se je vračal po gorski drči, po kateri so spuščali bukova debla z gore. Na Javorju je bleščala lučka pod križem.

»Čaka me!« je dognal in pospešil korak. Pod njim je polzelo, ker se je ilova zemlja prepojila z deževnico, ki je tekla po strugi v drči. Polglasno se je jezil Janez na se, na pot in na vreme.

»Ravno danes ta dež!«

V obraz mu je velo ostro od severa in ga hladilo.

»Če le ne bo sneg?« Ozrl se je nazaj v dolino in pregledal hribino, ki jo je že premeril. Čisto blizu njega za trnovim grmom je nekaj na globoko zadihalo. Lovca ni prestrašilo in naredil je korak proti grmu. Zašumele so vejice in po gozdu se je razlegel jokajoč glas. Janezu je šlo skozi dušo grenko in mrzlo ga je obilo po telesu. Začelo se mu je dozdevati, da je že slišal nekoč podoben glas. Spomin mu je privedel misel na noč, ko je ustrelil Rolfa. Zganil se je in krenil naglo v višino, kakor da bi ga preganjala divja zver. »Saj sem ga ustrelil! Rolfa.« Pred očmi mu je rastla venomer ustreljena žival. Od vseh strani so mu vpadale v glavo strašne slutnje. Domislil se je pasjih sledov, ki jih je ogledoval zjutraj okoli gradu. Omalovaževal jih je: »Psi se klatijo po noči okoli. Bogve kaj-gav je bil.« Zdaj se mu je sililo prepričanje, da so bili Rolfovi sledovi.

Misel na ustreljenega psa ga je navdajala z grozo. Rolf mu je bil slaba vest...

Dirjal je, da ni čutil tal pod sabo in ni pazil na pot. Ko je dospel do vrha, ga je zazeblo po vsem telesu. Pri križu je sedel človek odet s črnim ogrinjalom čez glavo, v roki je držal svetilko.

»Saj ni bil Rolf! Morda je bil zajec ali lisica...« je vedel lovec, ko je ugledal svetlobo.

Človek s svetilko je vstal, vrgel ogrinjalo z glave in si ga ogrnil.

»Dolgo te ni bilo, Janez!«

»Pepe, ne zameri, da si moral čakati. Pot je polzka in brežina vzpeta, da mi je sapo jemalo.«

»Torej, hočeš, da ti povem načrt? Ostaneva tu, ali greva drugam?«

»Kam hočeva? Grad je daleč in tebi se mudi.«

»Ne, ne mudi se mi nikamor. Jaz ostanem pri tebi. Moram ostati radi načrta. Zato pojdiva! Noč je dolga in ne bo nama žal poti in hoje.«

Okoli luči so zamigotale snežinke.

»Prvi sneg bo padel. Pa ta ne bo dolgo, ker so tla mokra.« Zavihala sta si ovratnike in stopila od križa.

»Upihni luč! Bo boljše, če naju nihče ne vidi. Bogve, kaj bi si mislil človek, če bi naju srečal.«

Lah je upihnil luč in se oprijel Janezovega komolca.

»Pot, mi ni dobro znana, temno pa je kakor v rogu.«

Par metrov sta prehodila molče, kakor da bi se nobenemu ne ljubilo govoriti. Janez se je čutil nekam slabega, da je s težavo vlačil noge po blatni brozgi.

»Torej denarja rabiš, prijateljček. Za srečo svojo rabiš denarja. Brez denarja ni sreče, je že tako. Denar je že sam sreča,« je modroval Lah dobro premišljeno in pretehtano.

»Miho poznam. Ne dobiš od njega krajcarja, če bi ga tudi v koleno vrtal. Denar torej. Kako ga dobiti? Poznam tebe, Janez, zato ti bom povedal. Drugemu ne bi, ker taka pot do sreče ni za šleve.«

»Kako? Na kratko povej!« je silil Janez.

»Ne bodi siten kot podrepna muha. Poznaš cerkev gorsko? O, seveda. In monštranco si videl že, kelih... Sta vredna...«

Janeza je ustavilo.

»Kaj? Da bi...«

Lah je bil na to pripravljen.

(Dalje sledi.)

Italijanska armada v vzhodni Afriki.

Slika o italijanski armadi, ki se bojuje z Abesinci v vzhodni Afriki, nam poda proračun za vojsko, ki je bil predložen zbornici. Po tem proračunskem poročilu je obsegala ital. armada proti Abesiniji 1. febr. 1936 8 divizij redne vojske, 6 divizij črnih sraje, 2 diviziji abesinskih domačinov, 27 bataljonov za posebne namene, vsega skupaj 350 tisoč mož. V to število pa niso všteti oddelki karabinijerjev, konjenišva, artilerije, trenja, sanitetni oddelki, ker tozadevnega seznama Italijani niso izdali. Istotako ni všteti 60 tisoč delavcev, ki so zaposleni pri izgradnji cest. Pač pa iz vemo iz zbornici predloženega poročila, da so postavili saniteti 120 poljskih bolnic, 10 postojank za operacije, 5 skladišč za zdravila ter 125 razkuževalnih zavodov. Tren je postavil 215 poljskih pekarij. Inženerski oddelki so zgradili 1892 km brzojavnih in telefonskih zvez s 5500 telefonskimi aparati. Razen tega je še v obratu 1081 ra, dijo-oddajnih postaj. Pionirji so porabili za žične ovire 12.500 ton bo-deče žice, zgradili so 11 tisoč barak in 800 delavnic. Za moste so porabili 4900 ton železa. Do 1. febr. t. l. so izkrcali za vzhodno Afriko 87 tisoč oslov ter muš in 12 tisoč motornih vozil. Vse zgoraj omenjene stotisoče ljudi in ves vojni material so pre-peljali italijanski par-niki iz domovine v Af-riko v 400 voznjah.

Italijani organizirajo v zasedenem abesinskem ozemlju nove pokrajine. Italijanska civilna uprava je že uvedena v Gusleju in Gorahaji, sedaj organizirajo že gornji del pokrajine Ogaden, kjer posvečajo posebno pozornost razširjenju tehničnega gospodarstva. V pomoč domačinom je dovoljen brezplačen prevoz blaga od obrežja v notranjost zasedenega ozemlja.